

۱۴- بیت زیر با کدام بیت مناسبت ندارد؟

«هر که داد او حُسن خود را در مِزاد صد قضای بد سوی او رو نهاد»

- (۱) فراغ بال گلی از بهار گمنامی است
در آتش است مُدام آن که شهرتی دارد
- (۲) شهرت ما سبب خصمی مردم باشد
خوشدل آن مرد که نامش چو نسب گم باشد
- (۳) منم که شهره‌ی شهرم به عشق ورزیدن
منم که دیده نیالوده‌ام به بد دیدن
- (۴) نیست شهرت طلب آن کس که کمالی دارد
هرگز انگشت نما بدر نباشد چو هلال

۱۴- گزینه ۳ پاسخ است.

بیت مورد سؤال به همراه گزینه‌های ۱، ۲ و ۴، «شهرت طلبی و تظاهر» را عامل گرفتاری می‌داند و آن را نفی می‌کند.
این مفهوم در گزینه‌ی ۳ دیده نمی‌شود.

۱۵- مفهوم بیت زیر، به مفهوم کدام بیت، نزدیک‌تر است؟

«هر که داند گفت با خورشید راز کی تواند ماند از یک ذره باز»

(۱) بس که خشکی، بس که دریا بر ره است

(۲) چون به دریا می‌توانی راه یافت

(۳) در سرم از عشق گل سودا بس است

(۴) گل اگرچه هست صاحب جمال

تا پنداری که راهی کوتاه است

سوی یک شبنم چرا باید شتافت

زان که مطلوبم گل رعنا بس است

حسن او در هفته‌ای گیرد زوال

۱۵- گزینه ۲ پاسخ است.

تناسب ذره با خورشید مثل تناسب شبنم با دریاست.